

[Kjelgaard]

ejer ikke en krone. Er der nogen, der skal have noget, er der andre, der skal betale, og det er nærliggende at tro, at det bliver erhvervslivet selv under en eller anden form.

Hr. Westh var også inde på begrebet devaluering og sagde, det gav en klar forbedring af konkurrenceevnen, og det var hr. Alfred Hansen også inde på. Det er da muligt, at en devaluering giver nogle virksomheder en forbedring af konkurrenceevnen, men så længe Danmarks samlede gæld er større end Danmarks samlede tilgodehavender i udlandet, kan den fordel i hvert fald diskuteres meget. Jeg tror, devalueringen havde endnu flere skadelige virkninger, fordi vi ikke var i stand til at følge den op med den nødvendige omkostningsdæmpende politik.

Hr. Alfred Hansen talte noget om at bekæmpe støtteordninger i andre lande, vi konkurrerer med. Det har vi gjort, og det vil vi fortsat gøre. Da Danmark havde formandskabet i EF i foråret 1978, var det et af hovedpunkterne. Vi har kæmpet stærkt imod restriktioner i andre lande vendt mod danske varer, og det vil vi fortsat gøre. Der har også vist sig resultater deraf, f.eks. i tilfældet med den franske dørfabrik.

Hr. Alfred Hansen talte om den blinde høne osv. i forbindelse med prisstoppet. Der til vil jeg gerne sige, at når vi stemte imod, er det, fordi vi er tilhængere af en indkomst-dæmpning i alle led, men mener, at der ikke er den sociale balance i foretagendet, som man påstår, så længe lønudviklingen kan få lov til at løbe med ca. 10 pct. om året og mange grene af erhvervslivet har en direkte indtjeningsnedgang.

Maisted (FP):

Nu skal vi altså afvente industriministerens redegørelse om et par måneder, men jeg vil gerne sige, at den socialdemokratiske beskæftigelsesplan, industriministeren her remsede op, rettelig burde hedde en arbejdsløshedsskabende plan, for det er det direkte modsatte af det, man skal foretage sig, men det er altså det, man må forvente ministeren agter at fremlægge her for folketinget.

I øvrigt er det skuffende at høre, at centrum-demokraterne og venstre ikke vil stemme for vores dagsordensforslag, fordi det er et fremskridtsforslag. Hvis man har den generelle holdning, at hver gang der her kom-

mer et forslag på bordet, der skal hjælpe dansk erhvervsliv, skal man vurdere, hvem det er, der har fremsat det, ja, så kommer vi selvfølgelig ikke videre, og man må også frygte, at det gamle SV-samarbejde vil smitte af på holdningen hos et parti som venstre for fremtiden.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Askjær Jørgensen fremførte noget om pesten fra december i de forslag, som dengang blev vedtaget, med adresse bl.a. til kristeligt folkeparti.

Nu kan man selvfølgelig som fremskridtspartiet nøjes med at stå udenfor i gold demonstration imod alt; det kan jo give en pæn glorie, og det kan give en uplettet kåbe, og det kunne somme tider være ønskværdigt at stå sådan over for befolkningen – det erkender jeg – men jeg må lige erindre hr. Askjær Jørgensen om, at vi stemte for det, vi gik til valg på, nemlig at gribe ind i den hellige ko, der hedder dyrtidsreguleringen, og var med til at fjerne 5 dyrtidsportioner. Skatetforslagene havde vi hverken lod eller del i.

Men når hr. Askjær Jørgensen fremfører, hvad der er udtalt i pressen forskellige steder, skal jeg da gerne erkende, at den såkaldt frie presse i dette samfund klart overser væsentlige dele af det, der indgår bl.a. i decemberforliget, simpelt hen fordi den blot er pennefører for ganske bestemte partier til en vis, bestemt side i denne sal og, jeg havde nær sagt på en sådan måde, at man næsten må sige, der må være en alliance imellem visse partier og den såkaldt frie presse. Derfor tager jeg det ikke så højtideligt, hvad denne presse undertiden skriver om det, som er foregået herinde, og om indholdet af forligene. Men selvfølgelig har man lov til at være så blåøjet, at man tror på alt, hvad der står i den såkaldt frie presse.

Jeg er også klar over, at hr. Askjær Jørgensen ikke ønsker at debattere grundlæggende problemer i dette samfund, ikke ønsker at diskutere de økonomiske sammenhænge og heller ikke ønsker at diskutere sammenhænge i samfundet, de grundlæggende forudsætninger for, at dette samfund kan fungere i fremtiden. Det er ikke det, der ligger i dagsordensforslaget om at fritage erhvervslivet for skat. Det forslag, det er enøj-